

ת"פ (ירושלים) 57447-02-22 - מדינת ישראל נ' אריה דיקשטיין

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 57447-02-22 מדינת ישראל נ' דיקשטיין

לפני כבוד השופט אברהם רובין

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אריה דיקשטיין

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע שלוש עבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה - עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 18.2.22, לאחר ששתה שתי כוסות של משקה אלכוהולי, עמד הנאשם יחד עם אחר, שזהותו איננה ידועה למאשימה, ברחוב משה זקס סמוך לצומת הרחובות חיים בר לב וואן פאסן. הנאשם גמר אומר בליבו ליידות אבנים לעבר כלי רכב בהם נוסעים אזרחים ערביים, זאת מתוך מניע של גזענות. בהמשך לכך, ידה הנאשם פעמיים אבנים על כלי רכב שהיו בנסיעה איטית מכיוון צפון, ואשר פנו שמאלה לכיוון מזרח לשכונת שיח ג'ראח. את האבנים זרק הנאשם ממרחק של כ-20 מטר. מספר דקות לאחר מכן, יידו הנאשם והאחר, פעם נוספת, כל אחד אבן אחת, ממרחק של 20 מטר, על כלי רכב שהיו בנסיעה איטית בכביש מכיוון צפון לכיוון שכונת שיח ג'ראח. כאשר הגיעו שוטרים למקום נמלט הנאשם, וכשהוא נעצר נתפסה עליו סכין אותה החזיק שלא כדין.

3. תסקירי שירות המבחן

הנאשם נמצא בקשר עם שירות המבחן מאז שוחרר ממעצרו לפני כשנתיים בערך. הנאשם יליד 27.1.00, היה בן 22 בערך בזמן ביצוע העבירה, וכיום הוא בן 24 וחצי לערך. הנאשם סיים 12 שנות לימוד. לאחר סיום לימודיו השלים הנאשם בגרויות ונרשם ללימודים בתחום המחשוב, אשר

נקטעו בשל מעצרו. כמו כן, עובר למעצרו הנאשם החל לעבוד בעבודות מזדמנות באופן בלתי רציף.

לנאשם אין עבר פלילי. בדיקות שתן שמסר הנאשם במסגרת הקשר עם שירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סמים.

במסגרת הקשר עם שירות המבחן, שולב הנאשם בקבוצה לעצורי בית. הנאשם הגיע למפגשים באופן עקבי, ולמרות שבתחילת התהליך הוא התקשה ליטול חלק פעיל במפגשים, הרי שבהמשך הדרך הוא הצליח בכך יותר.

בתסקיר מיום 23.2.23 ציין שירות המבחן, כי ההתרשמות היא שבמהלך הקשר שלו עם שירות המבחן הנאשם הצליח להתבונן על התנהלותו באופן ביקורתי, אך לצד זאת עלה כי הוא ממשיך לעיתים להתנהל תוך טשטוש גבולות. במסגרת הקשר עם שירות המבחן ציין הנאשם, כי ברקע לביצוע העבירות ניצב קשר שלו עם גורמים בעייתיים בהתנהלותם. כן מסר הנאשם, כי צרך אלכוהול טרם ביצוע העבירות. בתסקיר זה ציין שירות המבחן, כי הנאשם צמצם במידה מסוימת את חומרת מעשיו, בכך ששלל אפשרות של פגיעה ממשית באחרים כתוצאה מהמעשים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם איננו מתאפיין בדפוסי אלימות מושרשים. על כן המליץ שירות המבחן על דחייה בשמיעת הטענות לעונש בעניינו של הנאשם, והמלצתו התקבלה על ידי בית המשפט.

תסקיר סופי בעניינו של הנאשם הוגש מקץ כשנה, ביום 4.3.24. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי הנאשם סיים בהצלחה את השתתפותו בקבוצה לעצורי בית, וכי בהמשך לכך, בחודש אוגוסט 2023, הוא שולב בקבוצה לצעירים ובטיפול רגשי פרטני. הדיווח שהתקבל מקבוצת הצעירים לגבי הנאשם היה חיובי. כמו כן, גם הדיווח שהתקבל מהעובד הסוציאלי שטיפל בנאשם באופן פרטני היה חיובי. נאמר בדיווח כי הנאשם מגיע למפגשים בעקביות, משתף מעולמו ומגלה יכולת לחשיבה גמישה ומעמיקה על התנהלותו בעבר וכיום. במסגרת המפגשים עם שירות המבחן סיפר הנאשם כי הוא סיים את לימודיו בתחום המחשבים והחל לאחרונה בתכנית לימוד מחשבים נוספת, זאת במקביל לעבודה כפקיד קבלה בבניין עסקים בעיר מגוריו. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי הוא נעזר באופן משמעותי בטיפול הקבוצתי ובטיפול הרגשי הפרטני. שירות המבחן ציין בתסקיר, כי בשיחה עם הנאשם בלטה העובדה שכיום הוא מחזיק בעמדות מתונות מבעבר, וכי הוא פועל תוך הפעלת שיקול דעת מותאם המביא בחשבון את ההשפעות הסביבתיות עליו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקדם בתהליך הטיפול, וכי ניכר כי כיום הנאשם ממוקד בלימודיו ובעבודתו, וכי שאיפותיו לעתיד נורמטיביות. שירות המבחן שב וציין, כי להערכתו הנאשם אינו מאופיין בדפוסי אלימים מושרשים. כן ציין שירות המבחן, כי להערכתו ההליך הפלילי מרתיע את הנאשם. בסיכום הדברים העריך שירות המבחן כי הסיכון להתנהגות אלימה מצדו של הנאשם פחת. שירות המבחן ממליץ כי לנוכח ההליך הטיפולי הממושך, האחריות שקיבל על עצמו הנאשם, חרטתו, גילו הצעיר ותפקודו בהווה, ייגזר על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, בתוספת צו מבחן לחצי שנה.

4. טענות המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה עמד בטיעוניו על חומרת העבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה, אשר העונש בצידה עומד על 10 שנות מאסר, והדגיש כי הנאשם הורשע בביצוע 3 עבירות כאמור. ב"כ המאשימה הוסיף ועמד, כנסיבות לחומרה, על המניע הגזעני שעמד ביסוד העבירות שביצע הנאשם, ועל הסכנה הפוטנציאלית שהייתה גלומה במעשים. ב"כ המאשימה טען כי על רקע מדיניות הענישה הנוהגת ועל רקע נסיבות ביצוע העבירה, ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם על 18 עד 40 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ב"כ המאשימה הסכים כי ראוי לזקוף לטובת הנאשם את הודאתו, את עברו הנקי ואת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, ועל כן טען כי ראוי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. יחד עם זאת, ב"כ המאשימה טען, כי התהליך השיקומי שעבר הנאשם לא הושלם עד תומו, ועל כן אין מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם.

5. ראיות וטענות ב"כ הנאשם לעונש

במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ הנאשם מכתב מאת מר אסף בראון, מדריך ומנהל מתחם בתכנית "מיגו" בה למד הנאשם לאחר ששוחרר ממעצרו (נע/1). כעולה מהמכתב, מדובר בתכנית להכשרת גברים חרדים לעבודה בתעשיית ההייטק. לדברי מר בראון, הוא מכיר את הנאשם מזה כשנה וחצי כתלמיד בתכנית. הנאשם גילה רצינות והתמדה בלימודיו, והשלים את הקורסים השונים בציונים גבוהים. לדברי מר בראון הנאשם מהווה כוח חיובי בקרב תלמידי התכנית בכך שהוא דוחף את חבריו להתקדם בלימודים, תוך שהוא עוזר לזולתו ומשרה סביבו אווירה נעימה. מר בראון הדגיש כי במהלך היכרותו עם הנאשם שיקפו התנהגותו, אופיו ואורחותיו את ההיפך הגמור מכל סממן של אלימות או עבריינות.

ב"כ הנאשם הגיש כראייה גם מכתב מאת מר משה לוי - איש צוות ומשגיח רוחני בישיבה בה למד הנאשם (נע/2). לדברי מר לוי, בזמן לימודיו בישיבה בלט הנאשם ביכולותיו האישיות ובאופיו הטוב והנוח. לדברי מר לוי, במסגרת הישיבה טרח הנאשם על לימודיו והשלים את לימודי הבגרות, תוך שהוא משמש מופת לאחרים בחריצותו ובכוח התמדתו. על רקע האמור ציין מר לוי במכתבו, כי הוא סבור שהעבירות שביצע הנאשם הן בבחינת מעידה שאיננה משקפת את אופיו האמתי.

6. ב"כ הנאשם עמד בטיעוניו על כך שהעבירות לא תוכננו מראש, ועל כך שבשל הנסיעה האיטית של כלי הרכב הנזק הפוטנציאלי של יידוי האבנים לא היה מאוד חמור, ולראיה שלא נגרם בפועל נזק של ממש כתוצאה ממעשיו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי למרות המניע הגזעני שצוין בכתב האישום, אין לראות את הנאשם כמי שמושרשים בו לעומק מניעים גזעניים. לטענת ב"כ הנאשם יש לייחס את ביצוע העבירות בעיקר לאישיותו הבלתי בשלה של הנאשם ולגילו הצעיר, כמפורט בתסקירי שירות המבחן.

במסגרת התייחסותו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו מיד בחקירתו, את העובדה שהוא הביע

חרטה על מעשיו וקיבל עליהם אחריות מלאה, ואת שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן, שבא לידי ביטוי בהליך שיקומי שנמשך מזה כשנתיים. ב"כ הנאשם גם טען שיש לזקוף לזכות הנאשם את עברו הנקי. ב"כ הנאשם חלק על מתחמי הענישה שנטענו על ידי ב"כ המאשימה. לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם במקרה שלפנינו צריך להתחיל במספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולהגיע לכל היותר ל-18 חודשי מאסר בפועל. לנוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולנוכח ההליך השיקומי המוצלח, טען ב"כ הנאשם כי ראוי לחרוג כלפי מטה ממתחם העונש ההולם, ולגזור על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור, כפי שהמליץ שירות המבחן.

7. דברי הנאשם

בסיום שמיעת הטיעונים לעונש מסר הנאשם את דבריו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ומסר כי הוא נוטל אחריות מלאה עליהם. לדבריו, הוא לא חשב בזמן אמת על השלכות מעשיו ועל התוצאות האפשריות שלהם. הנאשם ציין כי מאז שהחל את הקשר עם שירות המבחן הוא חשב הרבה על מעשיו ועסק בהתבוננות פנימית כדי להבין מדוע הוא עשה את אשר עשה. הנאשם מסר כי הוא עבר תהליך משמעותי שבסופו כיום הוא פחות אמוציונלי ופחות אימפולסיבי מבעבר. הנאשם תיאר כי בהווה הוא מתמקד בלימודיו בתחום המחשבים. לדבריו, הוא מבקש להמשיך ולהתפתח בתחום.

דיון והכרעה

8. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הערך המוגן על ידי העבירה של יידוי אבן על כלי תחבורה הוא הערך שעניינו שלמות גופם וחייהם של משתמשי הדרך. הסכנה הכרוכה ביידוי אבנים על כלי רכב נוסעים גדולה מהסכנה הכרוכה ביידוי אבנים "סתם", זאת על רקע החשש שהנוהג ברכב יאבד את השליטה בו עקב יידוי האבנים, דבר שעלול לגרום לתאונות חמורות ואף קטלניות. מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערך מוגן זה גבוהה, זאת לנוכח ריבוי העבירות שביצע הנאשם, שלוש במספר.

הנאשם הורשע גם בעבירה של החזקת סכין, שתכליתה להגן על הערך של הסדר הציבורי ובטחון הציבור. נסיבות ביצועה של עבירה זו על ידי הנאשם אינן יוצאות דופן, לכאן או לכאן, ועל כן מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערך המוגן בינונית.

9. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

הפסיקה עסקה ועוסקת רבות בעבירות של יידוי אבנים בכלל, ובעבירות של יידוי אבנים ממניע אידיאולוגי בפרט. עמדת הפסיקה היא, שיש להחמיר בעונשם של אלו המיידים אבנים על כלי תחבורה. לעמדה זו שני טעמים. ראשית, התופעה של יידוי אבנים על כלי תחבורה פוגעת בזכות הבסיסית לנוע

"זריקת אבנים מחמת מניע גזעני ואידיאולוגי היא תופעה חמורה; אין להשלים עמה. זכותו של כל אדם לנוע בחופשיות בכל אתר ואתר, מבלי לחשוש שמא יושלכו לעברו אבנים בכוונת מכוון.... על בתי המשפט לתרום את חלקם, ולסייע להשבת הביטחון והסדר הציבורי על כנו. את זאת נעשה באמצעות ענישה מחמירה, על-פי שורת הדין, שתביא - כך יש לקוות - להגברת ההרתעה".

(ע"פ 1116/21 דיאלדין בדר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (30.6.21)).

ושנית, התופעה של יידוי אבנים על כלי תחבורה טומנת בחובה סכנה מיוחדת. די אם אזכיר לעניין זה את המקרה הטרגי של אלכס לבלוביץ' ז"ל, אשר נספה בערב ראש השנה תשע"ו כתוצאה מאבן שהושלכה על רכבו, ואת שצוטט בהסכמה בפסק הדין שניתן בעניין האחראים למותו:

"השופט המנוח א' א' לוי ז"ל אמר דברים חשובים וברורים, שאותם לא נותר לי אלא לאמץ כלשונם:

"יידוי אבנים לעבר רכב נוסע עלול להסתיים בתוצאה קשה ואף קטלנית. ומאחר וסכנה זו ברורה לכל מי שעניו בראשו, מותר להוסיף ולקבוע כי מי שנותן ידו ליידוי אבנים, הוא גם מי שמוכן לגרום לפציעתו או למותו של אדם" (ע"פ 411/09 גדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (21.4.2009))."

(ע"פ 1993/18 עיסא עלי נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (23.1.20)).

ויודגש, הסכנה הגלומה במעשה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה נובעת בין היתר מהעובדה שלמיידה האבן אין שליטה של ממש על היקף הנזק שייגרם כתוצאה ממעשהו:

".... משליך האבן אינו יודע מה תהא תוצאת מעשהו, האם תפגע האבן בפח הרכב ותטיל אימה בלא נזק פיסי לאדם, למצער, או האם תיפול על הכביש ולא תגרום נזק, או שמא תחדור בעד השמשה ותקפח חיים או תפגע קשות.

(ע"פ 4080/06 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם), צוטט בהסכמה בע"פ 4307/06 פלוני נ' מדינת ישראל (22.1.07)).

במקרה שלפניי ביצע הנאשם את העבירות ממניע גזעני. על כן יש להזכיר כי בנוגע למדיניות הענישה הראויה בעבירות המבוצעות ממניעים אידיאולוגיים או גזעניים נפסק כי:

"... בתי המשפט עמדו לא פעם על החומרה היתרה הגלומה בעבירות על רקע אידיאולוגי-לאומני-גזעני.... בהתאם לכך נקבעה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מעין אלה, לפיה נדחים ככלל שיקולי ענישה אחרים, ובהם נסיבות אישיות ושיקולי שיקום, מפני שיקולי ההגנה על שלום הציבור וביטחונו ושיקולי הרתעת היחיד והרבים".
(ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 44 (3.5.20)).

10. להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה בטיעוניה לשני פסקי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה של 16 עד 40 חודשי מאסר בנוגע למי שהורשעו בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה.

בת"פ (מחוזי י-ם) 18225-05-19 מדינת ישראל נ' נגוסה (13.11.19), נגזר עונש של 25 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בביצוע שתי עבירות של יידוי אבן על כלי תחבורה, ובעבירה אחת של היזק בזדון. יצוין כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם שלא מתוך מניע אידיאולוגי או גזעני כלשהו. ועוד יצוין, כי לנאשם היה באותו מקרה עבר פלילי עשיר, שכלל 12 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 26470-10-17 מדינת ישראל נ' הואשלה (24.10.18), נגזרו עונשים של 18 ו-16 חודשי מאסר על נאשמים שהורשעו בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שיידו אבנים על שני כלי רכב, אחד מהם אוטובוס שהוביל ילדים. האבן אותה יידו על האוטובוס גרמה לפציעתה של אחת מנוסעות האוטובוס שנפלה ושברה שלוש מצלעותיה.

11. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין, רובם של בתי משפט מחוזיים, במסגרתם נגזרו עונשים של עבודות שירות על מי שהורשעו בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה. להלן נעמוד על פסקי הדין של בית המשפט העליון אליהם הפנה ב"כ הנאשם.

בע"פ 1116/21 בדר הנ"ל, נגזר עונש של 7 חודשי מאסר על נאשם שהורשע ביידוי אבן לעבר כלי תחבורה, זאת לאחר שיידה אבן על רכב שעשה דרכו משכונת ראס אל עמוד לשכונת אבו דיס בירושלים, משום שלדבריו היה מדובר "ברכב הסעות של מתנחלים". בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש, תוך שקבע כי למרות הודאתו הוא לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה כנה עליהם.

בע"פ 4180/16 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (8.9.17), נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש, והמיר את עונש המאסר בעבודות שירות, תוך שהדגיש כי: "**אכן מדיניות הענישה בעבירות של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כלי רכב הינה מחמירה, ואולם כפי שהודגש לא פעם, "ענישה היא לעולם אינדיבידואלית", ולצד הצורך בהרתעה עליה להתחשב גם בשיקולי השיקום של הנאשם, בנסיבותיו האישיות, ובמידת אשמו"** (שם, בפסקה 10). בית המשפט ציין כי עברו של הנאשם נקי, וכי את העבירה ביצע הנאשם שלא מתוך מניע לאומני, לא

במסגרת התפרעות המונית, וכשהוא איננו רעול פנים.

12. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

ב"כ הנאשם טען כי לביצוע העבירות לא קדם תכנון מוקדם. טענה זו לא משכנעת. אמנם אין טענה בכתב האישום לפיה הנאשם וחברו תכננו מראש להגיע לזירת העבירה על מנת ליידות אבנים על כלי רכב בהם נוסעים ערבים, ברם בכתב האישום נכתב במפורש כי את העבירה ביצע הנאשם לאחר ש"גמר אומר בליבו לידות אבנים לעבר כלי רכב בהם נוסעים אזרחים ערבים" (סעיף 2 לכתב האישום).

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון כי הנאשם הורשע בביצוע שלוש עבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה, זאת לאחר שהוא יידה אבנים לעבר מספר כלי רכב שונים במשך מספר דקות.

הנזק שצפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק גוף חמור, אך לא קיצוני בחומרתו, זאת לנוכח האמור בכתב האישום לפיו את האבנים יידה הנאשם לעבר כלי רכב שהיו בנסיעה איטית (סעיפים 3 ו-4 לכתב האישום). אמנם נסיעה איטית מגדילה את הסיכון שהאבן תפגע בכלי הרכב, אך הסכנה לאובדן שליטה שיביא לתאונה חמורה מעט נמוכה יותר בנסיבות כאלו. כמו כן, יש להביא בחשבון כי את העבירות לא ביצע הנאשם במסגרת התפרעות המונית, אם כי הוא ביצע אותן יחד עם אדם אחר. הלכה למעשה לא נגרם נזק כלשהו כתוצאה מיידוי האבנים, דבר שיש בו כדי להפחית במידה מסוימת את חומרת נסיבות ביצוע העבירות.

כאמור בכתב האישום, המניע לביצוע העבירות היה מניע גזעני. בכך יש כדי להוסיף נופך של חומרה למעשיו של הנאשם. ברקע המעשים ניצבת העובדה שלפני ביצוע העבירות שתה הנאשם שתי כוסות של משקה אלכוהולי (סעיף 1 לכתב האישום). אין בעובדה זו כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם, הן מפני שהוא עצמו בחר לצרוך אלכוהול, הן מפני שאין כל טענה לפיה לצריכת האלכוהול היית ההשפעה ממשית על הנאשם.

הנאשם היה בן 22 בעת ביצוע העבירות, כך שאין ספק שהוא יכול היה להבין את הפסול שבמעשיו.

13. מתחם העונש ההולם

לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם עומד במקרה זה על 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל. אני ער לכך שתחתית המתחם שקבעתי מעט נמוכה מהמקובל במקרים דומים, ברם לטעמי המתחם שקבעתי מאזן כראוי בין הנסיבות השונות, לחומרא ולקולא, הקשורות בביצוע העבירות, במיוחד בין המניע הגזעני לבין העובדה שלא נגרם נזק של ממש כתוצאה מהעבירות.

14. העונש המתאים - הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. יש לציין כי הנאשם הודה במיוחס לו כבר בעת חקירתו

במשטרה (סעיף 3א לטיעוניו הכתובים של ב"כ הנאשם). מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו ואף הביע חרטה כנה עליהם.

כן יש לזקוף לזכות הנאשם את עברו הנקי ואת העובדה שעד לביצוע העבירות הוא ניהל חיים נורמטיביים לחלוטין במהלכם הוא סיים 12 שנות לימוד, והשלים בגרויות. לאחר שחרורו מהמעצר הנאשם החל ללמוד בתכנית "מיגו" להכשרת גברים חרדים בתחום המחשוב, וכשסיים תכנית זו הוא החל ללמוד בתכנית נוספת. עובדות אלו משתלבות עם התרשמות שירות המבחן לפיה אישיותו של הנאשם איננה מתאפיינת בדפוסים אלימים מושרשים, וכי שאיפותיו לעתיד נורמטיביות. על רקע זה העריך שירות המבחן כי המסוכנות הגלומה בנאשם פחתה מאז שביצע את העבירות.

את העבירות ביצע הנאשם לפני כשנתיים וחצי כמעט. מאז שחרורו ממעצר עמד הנאשם בקשר עם שירות המבחן ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היה מלא וחיובי, זאת על אף קשיים שהיו בתחילת הדרך. כעולה מתסקירי שירות המבחן, במהלך התקופה הארוכה האמורה עבר הנאשם תהליך טיפולי משמעותי, שהביא להתמתנות בהשקפותיו, לפיתוח יכולת ההתבוננות העצמית שלו, ולפיתוח יכולתו לבחון את מעשיו בביקורתיות. התהליך הטיפולי ותוצאותיו החיוביות יזקפו לזכות הנאשם לעת גזירת עונשו.

לנוכח כל האמור סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ויודגש, אלמלא הדרך השיקומית שעבר הנאשם אזי הייתי קובע כי ראוי היה למקם את עונשו בשליש האמצעי של מתחם העונש ההולם.

15. חריגה מהמתחם מטעמי שיקום

ב"כ הנאשם טען כי לנוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם ראוי לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם. אין בידי לקבל טענה זו. אכן, הנאשם עבר דרך שיקומית יפה במשך תקופה לא קצרה, ונראה כי דרך שיקומית זו נשאה פרי. על כך ראוי הנאשם לכל שבח. ואולם, כפי שציינתי לעיל, בעבירות מן הסוג שביצע הנאשם, במיוחד כאשר בעניינו של הנאשם שלפני עסקינן במספר עבירות שבוצעו ממניע גזעני: **"נדחים ככלל שיקולי ענישה אחרים, ובהם נסיבות אישיות ושיקולי שיקום, מפני שיקולי ההגנה על שלום הציבור וביטחוננו ושיקולי הרתעת היחיד והרבים"** (ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 44 (3.5.20)). סבורני כי בנסיבות העניין שלפני גזירת עונש של של"צ או אפילו של מאסר לריצוי בעבודות שירות לא תיתן ביטוי הולם לעקרון ההלימה ולצורך בהרתעה. אין מנוס אם כן, מגזירת עונש מאסר לריצוי בפועל על הנאשם.

16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מהיום הוא יבצע עבירה של ידוי אבן לעבר כלי תחבורה, או עבירה אחרת מסוג פשע ממניע גזעני, ו-2 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מהיום הוא יבצע

עבירה של החזקת סכין שלא כדין.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 1.12.24 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים - 074-7831077, 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ככל שעד למועד ההתייצבות האמור יגיש הנאשם ערעור אזי יעוכב ביצוע עונש המאסר עד תום הליכי הערעור. עד להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו ימשיכו לחול עליו תנאי השחרור הנוכחיים.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ד, 04 אוגוסט 2024, בנוכחות הצדדים.